

مطبوعات

حکمت سقراط

در موقعی که مجله تعلیم و تربیت شرح حال افلاطون را نشانیده و خلاصه‌ای از فلسفه و عقاید ویرا بنظر خوانندگان میرساند چهار رساله از رسائل آن حکیم بزرگ که بقلم حضرت آقای میرزا محمد علیخان فروغی بفارسی ترجمه گردیده در طهران مزبور طبع آراسته شد این رسائل چهار کاهه با انشائی ساده و فضیح که خاص قلم مترجم بزرگوار آن است از فرانسه بفارسی ترجمه گردیده و در ۲۵۶ صفحه مدون شده و مترجم محترم آنرا بنام «حکمت سقراط» موسوم ساخته‌اند کتاب حکمت سقراط حاوی رسائل ذیل است

۱ - خطابه دفاعیه سقراط

۲ - رساله اقیریطون

۳ - رساله فیدون

۴ - رساله الکبیادس

در این مجله لازم نیست که از ارزش و اهمیت این خدمتی که آقای فروغی بواسطه ترجمه رسائل مزبور بنورانیت افکار هموطنان خود فرموده اند اشاره‌ای شود چه این کتاب مشک است و خود میباید کتابی که آقای فروغی اسروز در نشر کتابهای افلاطون نمودند شاید کمتر از کاری نباشد که فارابی و ابن سینا نسبت بفلسفه ارسسطو کرده اند . برای اینکه نمونه‌ای از حکمت سقراط را خوانندگان ملاحظه کنند چند صفحه از رساله الکبیادس را انتخاب و در اینجا نقل مینماییم و در توضیح آن مقدمه میگوئیم که الکبیادس در تاریخ یونان بسیار معروف میباشد ،

جوانی است در جمال و کمال سر آمد همسران، ناطق، فصیح، شوخ و بی بروا. جاد طلب و از خود راضی، در آغاز شباب شاگرد سقراط و همکار افلاطون بوده ولی حالا **الکبیادس** کجا و افلاطون. افلاطون طریق تفکر و حکمت میپوید و **الکبیادس** نام و کام میجوید که گردی این گروهی آن پسندند. جامدهای قیمتی را همیشه **الکبیادس** میپوشد. اسب خوب و اصیل را **الکبیادس** سوار میشود. ازیدرش ارث هنکفتی باو رسیده. مهمانیهای کلان میکند، اشراف زاده های جوان و خوش گذران رفقای **الکبیادس** اند. نه تنها رفیقند بلکه **الکبیادس** مرشد است و مطاع و رفقا میزید و مطیع، همه رفتار و گفتار او را نقلید میکنند. در محاذل جوانان از **الکبیادس** و کارهای او سخن راندن نقل مجلس است. برای لباس او. اسب او، رفتار او، شوخی های او پیرایه ها بسته میشود و عججی نیست که در بوتان جمال پرست چنین جوانی شهره شهر باشد و انگشت نمای خاص و عام. روزی میخواهد در ملاء عام نطق کند. سقراط را در خصوص آن نطق مناظره ای باوی روی میدهد و صحبت بنفس و اهتمام در کار نفس و تعلقات جسم منجر میشود و از اینجا بنقل صفحه ۲۳۴ حکمت سقراط میردازیم

.....

سقراط - پس بگو به بینم اهتمام در امر خود چه معنی دارد زیرا گمان دارم بسیار واقع میشود که شخص در امر خود اهتمام ندارد و چنین می پندرد که دارد چه وقت است که کسی دباره خوته اهتمام دارد آیا وقتی است که به کارهای زندگانی خود اهتمام میورزد؟

الکبیادس - بنظرم چنین می آید

سفراط - چه وقت است که شخص درباره پای خود اهتمام دارد آیا وقتی است که اهتمام بمتصلقات پای خود دارد؟

الکبیادس - بخوبی نمیفهمم چه میگوئی

سفراط - آیا نه اینست که بعضی چیزها از متصلقات دست است؟

مثلما انکشتری آیا بعضو دیگری جز انگشت تعلق دارد؟

الکبیادس - نه

سفراط - آیا کفشه نه این است که به پا تعلق دارد؟

الکبیادس - آری

سفراط - و لباس و پوشش باعضاً دیگر بدن تعلق دارد؟

الکبیادس - درست است

سفراط - حال بینیم هرگاه کسی در امر کفش اهتمام کند در

باره پا اهتمام کرده است؟

الکبیادس - باز مقصودت را درست نفهمیدم

سفراط - آیا نه این است که شخص هر کاه نسبت بچیزی بقسم

صوصی رفتار کند و عملیات خاصی در آن بنماید میگویند در باره

آن بخوبی اهتمام کرده است؟

الکبیادس - البته

سفراط - آیا نه این است که در صورتی میتوان گفت کسی درباره

چیزی بخوبی اهتمام کرده است که رفتار او سبب بهبودی آن چیز

بوده باشد؟

الکبیادس - آری

سفراط - عملی که اسباب بهبودی کفش میشود چیست؟

الکبیادس - عمل کفشن دوز است

سقراط - پس هرگاه بخواهیم در باب کفشن خود اهتمام کنیم

بعمل کفشن دوز مراجعه میکنیم؟

الکبیادس - آری

سقراط - هرگاه بخواهیم در امر پای خود اهتمام نمائیم آیا

بعمل کفشن دوز متول میشویم یا به عملی که پارا بهبودی دهد؟

الکبیادس - البته بعملی که پارا بهبودی دهد

سقراط - آیا آن عمل همان فنی نیست که سایر اعضای بدن رانیز

بهبودی میدهد

الکبیادس - گمانم اینست

سقراط - آیا آن فن ورزش نیست؟

الکبیادس - همین است

سقراط - پس بواسطه فن ورزش درباره یا اهتمام میکنیم بواسطه

فن کفشن دوز درباره متعلق یا

الکبیادس - چنین است *نماینده و مطالعات فرنگی*

سقراط - و نیز بواسطه ورزش اهتمام در باره دست میکنیم و

بواسطه فن زرگریکه انگشتتری میسازد در باره متعلق دست

الکبیادس - آری

سقراط - به عباره اخیری بوسیله ورزش اهتمام در امر بدن می-

کنیم و بواسطه نساجی و فنون دیگر اهتمام در امر متعلق بدن؟

الکبیادس - درست است

سقراط - پس فنی که بواسطه آن اهتمام در باب چیزی میکنیم

غیر از فنی است که بوسیله آن اهتمام در متعلق آن چیز مینماییم
الکبیادس - بدیهی است

سفراط - نتیجه اینکه هر کاه درباره چیزی که متعاق نست اهتمام
کنی در باره خود اهتمام ننموده
الکبیادس - راست است

سفراط - زیرا معلوم کردیم که اهتمام در باره خود و اهتمام در
باره متعلق خود بواسطه یک فن نمیشود
الکبیادس - آری معلوم شد

سفراط - حال به بینیم چه فنی است که بواسطه آن درباره خود
متواتیم اهتمام کنیم
الکبیادس - نمیدانم

سفراط - در هر صورت در یک مسئله موافقت داریم و آن این است که بواسطه فنی که متعلقات ما را بهبودی میدهد متواتیم خود را بهبودی دهیم

الکبیادس - حق با نیست
سفراط - از طرف دیگر آیا ممکن است بدانیم چه فنی کفشه را بهبودی میدهد هر گاه ندانیم کفشه چیست ؟
الکبیادس - نمیتوانیم

سفراط - همچنین آیا میتوانیم بدانیم اهتمام در امر انگشتی بچه فن میشود هر کاه ندانیم انگشتی چیست ؟
الکبیادس - نمیتوانیم

سفراط - پس آیا میتوانیم بدانیم اهتمام در امر خود یعنی فنی

که بواسطه آن خود را میتوانیم بهبودی دهیم چیست اگر ندانیم خود
چه هستیم یعنی خود را نشناسیم ؟

الکبیادس - نمیتوانیم

سقراط - آیا خود شناختن کار آسانی است آیا کسیکه شناختن
خود را دستور معبد یوپتوس قرار داده ندادن بوده است آیا همه کس
از عهده شناختن خود و معرفت نفس بر میاید ؟

**الکبیادس - من کاهی آرا مشکل فرض کرده و بعضی از او قادر
هم تصور میکردم همه کس از عهده آن بر میاید**

سقراط - دشوار باشد یا آسان یک مسئله مسلم است یعنی هر
گاه خود را بشناسیم میتوانیم بدانیم چگونه درباره خود اهتمام بنماییم
والا نمیتوانیم

الکبیادس - بسیار صحیح است

سقراط - حال چگونه بدانیم که نفس چیست زیرا اگر نفس را
شناختیم میدانیم خود چه هستیم و تا نفس را بشناسیم نمیدانیم

الکبیادس - حق داری

سقراط - مرحبا حال بگو الان با که سخن میگوئی ؟

الکبیادس - با تو

سقراط - من با که مکالمه میکنم ؟

الکبیادس - با من

سقراط - آیا سقراط است که میگوید

الکبیادس آری

سقراط - آیا **الکبیادس** است که بسقراط گوش میدهد ؟

الکبیادس - البته

سفراط - آیا جز این است که برای گفتن سفراط سخن بکار میبرد؟

الکبیادس - جز این نیست

سفراط - پس در نظر تو گفتن و سخن بکار بردن دو عبارت است

برای یک معنی؟

الکبیادس - همین است

سفراط - اما کسیکه چیزی را بکار میبد آیا غیر از آن چیزی

است که آنرا بکار میبرد؟

الکبیادس - نفهمیدم

سفراط - مثلاً کفش دوز درفش و سوزن و افزارهای دیگر بکار

میبرد آیا چنین نیست؟

الکبیادس - چنین است

سفراط - آیا کفش دوز که کار میکند با افزارهایی که بکار

میبرد یکی است

الکبیادس - مسلم است که یکی نیست

سفراط - سؤال من همین بود که کسیکه چیزی را بکار میبرد

با آن چیز یکی است یا جدا است؟

الکبیادس - البته جداست

سفراط - آیا کفش دوز تنها با افزار کار میکند یا دست او

هم بکار است؟

الکبیادس - یقین است که هم با دست کار میکند هم با افزار

سفراط - در باره چشم چه میگوئی؟

الکبیادس - البتہ با چشم هم کار دارد
سقراط - موافق شدیم که کسیکه چیزی را بکار همیرد غیر از
آن چیز است

الکبیادس - آری

سقراط - پس کفش دوز و سازنده غیر از دست و چشم هستند
چون آنها را بکار همیرند
الکبیادس - درست است

سقراط - آیا انسان بدن خود را بکار نمیرد ؟

الکبیادس - البتہ

سقراط - آیا مسلم کردیم که کسیکه چیزی را بکار همیرد از آن
چیز جداست ؟

الکبیادس - آری

سقراط - بنا بر این انسان غیر از بدن اوست

الکبیادس - چنین بنظر می آید

پر مال و علم انسانی

یا ساعیاً و طلاب المال همته
انی اراك ضعیف العقل والدین
والمال یفنی و یبقی للقتی ابدأ
هذاك عز و ذا ذل لصاحبہ
ما شد ماالبعد بین العز والهون
(العاما بادی)